

תולדות התלמידים (ג) רבי

שיבת "הכותל" ירושלים
לעילוי נשמת
ר' לוי ב"ר משה כלאתי ז"ל
תרומת אשתו וילדי-לונדון

מדרש שיר השירים ב

(מז) בשלפי השמד נתכנסו רבותינו לאושא ואלו הן ר' יהודה ור' נחמיה ור"מ ור' יוסי ורשב"א ור' אליעזר בנו של ר' יוחי הגלילי ור' אליעזר בן יעקב. שלחו אצל קני הגליל ואמרו כל מי שהוא למד יבא וילמד. וכל מי שאינו למד יבא וילמד. נתכנסו ולמדו ועשו כל צרכיהן. כיון שהגיע זמנם להפטר אמרו מקום שנתקבלנו בתוכו אנו מניחים אותו ריקם. הלך כבוד לר' יהודה שהיה בן עיר. ולא שהיה גדול מהם בתורה. אלא מקומו של אדם הוא מכבודו.

המנחות והנסכים פרק שנים עשר מנחות

אבר רב יוסף רבי יהודה מרינא רבי נשיאה
היה ואורי ליה כשמעתייה

רבי יהודה
בר לויאל מרינא דבי נשיאה הוה. (ג) והיה להם לבית רבי עזריה
האלהות ועל פיו היו עושין כל דבריהם והוא טה להם לשמרה:

מרינא דבי נשיאה. של בית רבי ואשכח שיהי בנינו דאשי
רבי מאיר דנפטר קדם רבי יהודה כדמכח בפרק
שם דקדושין (דף נג) היה קיים עדין בהלל דרבי שמעון בר רבי
דמטבח בירושלמי דבינה דעבר קמי פתחא ושמש שהיו מטפחין
ואמר ממלך את הסנה ואף בימי
רב היה כדמכח בפרק קמחא דעירובין
(דף יג) ואמר רב האי דמתרנה
מחבריה דמחמיה לרבי מאיר מחמיה
וש גורסין שם רבי מאוס עובדא
דירושלמי:

הבית פרק שנים ועשרים שבת

דתניא ח"ד כשביעית למחן מורה כי... מסתמא יחיד היה שלא
היה אלא אחד ממלמדינו עמו כשהיה דוקן כדמכח בפרק
שמיני (פסחים דף מא) שלא ירחוק ממנו עם רבו והם היה רבו
לר' ל' מזה ומסתמא ר"ש לא היה לר' אלא לאחד כשהיה דוקן
וכשהיו שנים לבית היה האלמדי
טשא האלמדי כפני עמיה ש"ס
לא היה טשא עמו דהא סלע שיהי
מותר להצילה ולא הישקן לסחטה
והא דקאמר הייט ר"ל כל אחד ואחד
כפני עמיה כשהיה מניע יום למת
ר"ש

ר' שמעון הא דאמרן רבי דתניא אמר רבי
כשהיינו למחן מורה אצל ר' שמעון בחקיע
היינו מעלין שמן ואלונות מוצר לנג ומנג
לקרפף עד שהיינו מניעין אצל מעין שהיינו
רוחצין בו

אחד דיני ממונות פרק רביעי סנהדרין

ת"ר צדק צדק תורה הלך אור הבמים
לישיבה אחר ר' אליעזר ללוד אחר רבן יוחנן
בן זכאי לברוד חיל אחר רבי יהושע לפקיעין
אחר רבן גמליאל ליבנא אחר רבי עקיבא
לבני ברק אחר רבי מתאי לרומי אחר רבי
תניא בן ר' חייקן לסיבני אחר ר' יוסי לציפורי אחר רבי יהודה בן בתירה לנציבין
אחר* (ורבי יהושע לגולה אחר רבי לבית* שערים אחר הבמים ללשכת הגזית):

מגילה נקראת פרק ראשון מגילה

והא רבי במבראי הוה
וטבריא מקפת דמכה מימות יהושע בן נון

והא רבי נשכריא
הוה. נראה שהיה (י) צימו לנשכריא
כשהיו יחד כדאמר במש' ע"ז (דף
י) שלא להחרד בני עבריה תמם
לפי שהיו תלמידי הממון דקאמר
לעבוד עבריה קליא:

יום טוב פרק רביעי ראש השנה

ומיבנה לאישא ומאושא ליבנה ומיבנה
לאושא ומאושא לשפרעם ומשפרעם לבית
שערים ומבית שערים לצפורי ומצפורי
למבריא ומבריא עמקה מכולן שנאמר
ושפלת מארץ תרבר

והיינו לאושא - כשהיה הכשרי (ג) כי כיון שהיה סנהדרין פני
וכשהתקן הוא לו בט למקום אחר טלה הישיבה אחריו יבנה בית
רבן יוחנן וטשא בימי רבן גמליאל וחזרו מאושא ליבנה ובימי רבן
שמעון בנו חזרו (ג) כדמכח לקמן בפרקין (דף נג) ובסקידשו בית
תורה אור דין ס': בית שערים ולפניו ועבריה
סלן צימו רבי הוה כדאמר (סנהדרין
דף נג) אהרי רבי לבית שערים
ושם כשמה הולישוהו לנישך
כדאמרין בכחות (דף קג) וכשכריא
היה צימו לנשכריא: ועבריה עמקה
מכולן - שכלם היו או מכל המכסות
גללו:

יוצא הופן פרק המיש נדה

תורה רבי בלוד שנת שמנה עשרה שיצאו ממנה שלשים יום תרי היא
כשמנה שמנה עשרה לכל דבריה

כורה פרק שלישי שבת

אתה הלך רבי לירושלם והיה בבגד
כר' שמעון בנר

ראוהו בית דין פרק שלישי ראש השנה

אמר רבי כשהלכתו לברכי הים *היו קורין למבורה כוהו לבאי נפקא מינה לפרושי *אמר ברבי לוי *היה

מצות חליצה פרק שנים עשר יבמות

בני סימונייא אתון לגבי ר' אמרין ליה בעא תתן לן חד בר גש דריש דין וחזן ספר טהניין ועבד

לן כל צורקינן. ויהב לון לוי בר סיסי. עשו לו ביטה גדולה והשיבוהו עליה. אתון ושאלון ליה הגידמת במה היא חולצת. ולא אניבון. רקה דם. ולא אניבון. אמרין דילמה דלית הוא מרי אולפן. נישאל ליה שאלון ליה דאגדה. אמת למה רשום ואם רשום למה אמת. ולא אניבון. *אתון לגבי דרבי אמרון ליה הדין פייסונא דפייסנתך. אמר לון הייבון כ"ג דכוותי יהבית לכון. שלח אייתיתיה ושאל ליה. אמר ליה רקה דם כהו. א"ל אם יש בו צהצחותית של רוק כשר. הגידמת במה היא חולצת. א"ל בשיניה. א"ל מהו הדין דכתיב אבל אניד לך את הרשום בכתיב אמת. אם אמת למה רשום ואם רשום למה אמת. א"ל

קרבן העדה

סימוניא. שם מקום והגשי מקום הואו. בלו לפני ר' וא"ל לטיט שממן לנו אדם אחד שהוא דרסן דדין ורזוי להיות מן ומלמד מיטקוס ולמסוח לט כל לרכיט ונקט להס לוי בר סיסי. ולא אניבון. לא השיב להס דבר: קקק דם. עוד שאלו יבמה שרקק

עד שלא נתחתם גזר דין רשום. משנתחתם גזר דין אמת. אמר ליה עשו לי ביטה גדולה והשיבו אותי עליה וטפח רוחי עלי וקרא עליו *אם נבלת בהתנשא ואם זבות יד לפה. מי גרם לך להתנבל בדברי תורה על שנישאתי בהן עצמך.

פני משה

כיהיה גי' גרום כב"ר וכבבלי גרום סס לוי נפיק לקרייתא כו': כפח תתן לן. רזינוט שמתן לנו איש אחד שיבא דורש כו' וכל המעלות הללו כו': ולא אניבון. ולא השיב להס כלום: דילמח דלית הוא מרי. חולפן. שמה חיוט בעל הלכות ונמרח חלף בעל צורה: אם אמת למה רשום. דלמחח משמע כתב השטוי להקיים בכתיבה חמה ורשום חיוט חלף כס' ודך פרוחי בשלמח. וכבבלי קאמר ובי יש כתב שאינו אמת: הדין סיסכונא. וכי זה הוא הפיוס והרעון טקטקט מתך ונתת לנו אדם שהיו יודע להשיב עליה אייתיתיה. להכירנו ללוי לכניה

עד שלא נתחתם גזר דין רשום. דיכול לטלו כחמלה. ובר' אלומר כבבלי פ"ק דריה וכו' קאמר כבבלי כגזר דין שמתן שמוטו וכו' יתק סס דישא נפקא חסי' לאחר גזר דין חל"כ יס' שמוטו שמוטה: וססח. גבה רוחי עלי ומי' כן נכשלתי מילדע להשיב:

על אמת. אמר ליה ולמה לא אניביתון. אמר ליה עשו לי ביטה גדולה והשיבו אותי עליה וטפח רוחי עלי וקרא עליו *אם נבלת בהתנשא ואם זבות יד לפה. מי גרם לך להתנבל בדברי תורה על שנישאתי בהן עצמך.

ביצד מברכין פרק ששי ברכות

של בית רבי ושל בית קיסר. מקץ הגי' משום שחטו מתי' אלא בבית מלכיס וכבבלי גדולה:

מיתבי אין מברכין בורא עצי בשמים אלא על אפרסמון של בית רבי ועל אפרסמון של בית קיסר

שלש ארצות פרק ששי שביעית

התל רש. ודריש ל' חולין ולטולס בימה פטורה: ההן יבלונס. שם מקום וביקש להמירה בשביעית: הא לך חתום. תחתום נס אחת על היהר הזה ולא קביל פליו מיתחוב ולמחר קם עס' ר' מנח' ר' חייה בר מדייה וא"ל ספיר טבדת ללא תחתם דח"ר יונה אבון אנסוויטוס יבכה לרבי חרין אלפין דשנין בארסיו' דשנין מקומות שמיים וטובות כמו דשנה של יריתו וסיוכו שלו לטניה לעובדס בארסיות וכלומר שמתחר שנתן לו אלו והמקום יבלונה הוא כבלון ונקרא שם של רבי עליהן לפיכך נאכל אכל לא נעבד בשביעית כסוריא ופטור מן כמשרות משום דמי' כשרית עכו"ס היא:

היי'אד תנחומא התל רש לרשת את ארצו עשיתו את ארצו חולין לפניך רבי חונה בעי משרי ההן יבלונה אחא לגביה רבי מנא א"ל הא לך תתום ולא קיביל עילוי מיתחום למחר קם עמיה רבי חייה בר מדייה א"ל יאות עבדת דלא תחתם דרבי יונה אבון הוה אמר אנסוויטוס יתבה לר' חרין אלפין דשנין בארסיות לפיכך נאכל אבל לא נעבד בסוריא ופטור מן המעשרות מפני שהיא כשרות עכו"ם.

המולך פירות פרק רביעי מעשר שני

כהדא דאשמתן שהיה נוהג ר' שהיו לו פירות כאלן במקום הסבולין למעשר והיו לו פירות אחרות ככותניין שם מקום וקבע המעשר של הפירות דהכא תמן מהפירות דכותניין אחר שהליכן לשם ופודה אותן בשער דתמן משום שיכול להליכן לתמן הואיל וטבולין הן:

כהדא רבי ח'ל פירין הכא ופירין בכותניין והוה קבע מעשרות דהכא תמן וזפרק לון בשערא דתמן.

כְּשֶׁמֵת רַבִּי עֲקִיבָא נוֹלָד רַבִּי
קִידוּשֵׁיו עַבְדֵי עַבְדֵי

רַבִּי זְוָאָה אֲבָל רַבִּי

אֲנִיּוֹת רַבִּי

כַּרְבֵי הַיָּם

רַבִּי לֹמֵד
אֲצֵל ר' יְהוּדָה

רַבִּי קֹבֵעַ פֶּאן אֶת מוֹשְׁבֹו,
עוֹקֵר לְצִיפּוּרֵי וְנִקְבֵר פֶּאן

הַלְלֵיל

רַבִּי יוֹשֵׁב
וְנִפְטֵר פֶּאן

אֲוִשָׁה רַבִּי מִמְנָה אֶת
ר' לִוִּי בֶן סִיסִי

בֵּית שְׁעָרִים

רַבִּי נִקְבֵר

רַבִּי נִפְגֵּשׁ עִם קַרְקֵלָה
(אֲנִטוֹנִינּוּס קִיסָר)

קִיסָרֵי

אֲחִיזוֹת רַבִּי

בֵּית שְׁאֵן

שׁוּמְרוֹן

אֲחִיזוֹת רַבִּי

ר' פִּנְחָס בֶּן יֵאִיר מִסְרַב
לְשֵׁתֶף פְּעוּלָה עִם רַבִּי

אֶלּוֹד

עֵין-טֵב

זִבְחָה

זְרוּשָׁלַיִם

אֲפֶרְסִמוֹן

בֵּית גּוֹבְרִין

בְּנֵי קוֹת פְּדוּסֵי מוֹסֵי

